

THƯƠNG YÊU

Có bảy bước trên con đường thương yêu.

❶ Tình thương phải lan rộng dần.

Điều này có nghĩa tình thương của bạn không được ngừng ở tính dục mà phải lên trên nữa tới sự hòa hợp ở những mức độ cao hơn và biểu lộ bằng những hình thức phụng sự và sáng tạo cao hơn. Sự thất bại của con người, của các tổ chức xưa cũng như nay là kết quả của tình thương bị trụ phần lớn vào mức tính dục, đó là tình thương không được tiến dần từ vật chất lên mức cao hơn như tình cảm, trí tuệ và tinh thần. Mục đích của năng lực thương yêu là biểu lộ Thiên tính ở mọi cấp độ thành óc sáng tạo. Mọi hành động thương yêu ở mọi cấp độ cần thể hiện mục tiêu thiêng liêng, làm nâng cao con người.

Bạn phải luôn luôn biết là tình thương trong lòng bạn có bị giới hạn hay đang tiến đến sự mở rộng tự do hơn hay không. Ai có lòng thương yêu phải có thể nói rằng: "Tôi yêu chính tôi, nhưng tôi cũng yêu bạn. Tôi không phải chỉ yêu có bạn mà tôi còn yêu đất nước của bạn. Tôi cũng yêu tất cả những đất nước khác. Tôi yêu trọn Nhân loại, mà tình yêu của tôi không ngừng ở đó, tôi yêu cả thái dương hệ. Tôi đứng trên núi nhìn ngắm nét mỹ lệ của các ngôi sao và nói: 'Tôi yêu bạn, tôi yêu các vì sao.' "

Nếu tình thương ngưng ở nơi nào đó và bạn nói 'Tôi thương, nhưng tôi thương tôi mà không thương bạn', thì đó là độc chất, dòng thương yêu đã tan vỡ đâu đó rồi và năng lực thương yêu dùng theo cách này làm con người trở nên thiếu sáng suốt, có lòng thù ghét, ganh tị, chia rẽ. Tình thương phải luôn luôn mở rộng, không ngừng mở rộng, nên chẳng những bạn yêu vũ trụ hữu hình mà bạn cũng phải yêu cả vũ trụ vô hình, yêu những ý tưởng thiêng liêng, cao cả. Bằng không khi bạn nói 'Đây là cách duy nhất để làm chuyện này hay kia', thì đó là bạn có tính chia rẽ và tự hạ giá trị mình, giới hạn chính mình, làm bạn thu nhỏ lại. Hãy cởi mở như trẻ thơ cởi mở và ôm trọn Vũ Trụ vào lòng. Nếu tình thương của bạn lớn dần bạn trở thành người hợp tác với tình thương của Thượng Đế.

Khi tình thương của bạn không lớn dần, và khi tình thương của bạn không thể sáng tạo ra điều gì cao hơn là sự thỏa mãn tính dục thì bạn trở nên yếu đi và cảm thấy bất mãn, thất bại, cô đơn. Tình thương thật sự phải bắt đầu từ mức độ cao là tinh thần đi dần xuống dưới cho ra công trình sáng tạo, chữa lành, tuôn năng lực để tạo sự hợp nhất ở ba cõi thấp và rồi đi lên trở về nguồn mà nó phát xuất.

Nếu con gà con nói, 'Tôi muốn ở lại trong cái trứng, tôi không muốn tăng trưởng lớn hơn', thì con gà con ấy chết, sức sống của nó bị chặn đứng lại. Nhưng nếu con gà con ấy mổ vỏ trứng và nói, 'Tôi muốn phá bỏ giới hạn của tình thương, phá bỏ bất cứ cản trở nào đối với tình thương, tôi muốn đập vỏ trứng và chui ra,' khi ấy bạn có được con gà con xinh đẹp. Nó mở mắt và hân hoan lạ lùng trước vẻ đẹp của thế giới bên ngoài. Nếu bạn là con gà con, hãy thử tưởng tượng bạn sẽ cảm thấy gì nếu đột nhiên bạn chui ra khỏi vỏ. Bạn sẽ nói, 'A, đây là mẹ tôi, đây là ba tôi. Còn vật xinh đẹp này là gì vậy, —bông hoa !' Hãy cảm thấy niềm vui ấy ! Nó lan rộng, là niềm vui được tự do, vui vì có nhiều hòa điệu, thân thiết, cảm thông hơn.

Tình thương cũng bắt nguồn ở mức độ thấp. Lấy thí dụ tôi yêu một ai đó nhưng chỉ yêu thân xác của họ, không vượt xa hơn, và như vậy tình thương của tôi sẽ kết tinh cứng lại. Tình thương ấy sẽ rất ngắn ngủi, bây giờ

nếu tôi cố gắng mở rộng tình thương để biết yêu trí não, tâm hồn của họ mà ngưng ở đây thì tình thương lại cũng bị tù hãm. Tôi phải vượt ra ngoài trí não để lên phần tinh thần và khi làm được vậy tôi có thể nâng người tôi thương lên cùng với tôi, tình thương của tôi được trọn vẹn, mở rộng và trở thành sáng tạo. Nếu vào bất cứ lúc nào tình thương ngưng mở rộng thì bạn có thể tin là sẽ có xáo trộn trong thể xác, tình cảm, tâm trí. Đó là khoa học Thương yêu. Lấy thí dụ khi bạn nói, 'Tôi thương nước tôi nhưng tôi ghét nước kia,' thì đó chưa phải là tình thương thật sự, vì tình thương bắt cầu nối liền tất cả, tình thương nói, 'Ta hãy thông cảm nhau'.

Hôn nhân hay tình thương không phải chỉ là sự hợp nhất của hai thân xác. Chúng ta thành hôn với con tim nếu chúng ta hướng tới cùng mục đích, chúng ta có thể thành hôn với tư tưởng, quan niệm, viễn kiến và được thỏa mãn nhiều hơn là cuộc hôn nhân dựa vào thân xác không mà thôi. Ai chỉ có giao hợp thân xác mà không có hòa hợp bản tính cao với nhau, thì cảm thấy trống rỗng và bị bỏ quên sau khi bản tính thấp của thân xác được thỏa mãn. Còn nếu có sự hòa hợp ở mức độ cao lẫn hòa hợp thân xác thì kết quả là sự hoan lạc và tâm thức mở rộng.

② Bản chất của tình thương là hy sinh.

Không có tình thương nào mà không có hy sinh. Thương yêu là cho ra mà không phải nhận vào, và tình thương không mong đợi gì cả. Tình thương phải có tính hy sinh, nếu không có hy sinh thì nó giống như giao dịch ở ngân hàng, trao đổi buôn bán, không có gì cả mà chỉ là khô khan, lạnh lẽo, hành động ích kỷ ở mọi cấp độ. Khi tôi nói, 'Tôi yêu bạn', và sẵn lòng làm mọi chuyện vì tình thương, hy sinh cho bạn, thì tôi chứng tỏ rằng tình thương ấy là thực. Bạn có thể hỏi, 'Hy sinh cái gì?' Không hề có giới hạn nào cho chuyện hy sinh. Bạn có thể bỏ đi cái tôi của mình, lòng chia rẽ, óc duy vật chất, chỉ biết có chính mình, bạn hy sinh tất cả những gì có giá trị đối với bạn để nâng cao một người khác là một phần của bạn. Đó là tình thương, bạn phá vỡ từng chấn song một đang cầm tù bạn, bạn phá bỏ tính duy vật đang đóng cứng trong lòng, bạn đập vỡ quan niệm khô cứng nói rằng bạn là sinh vật riêng rẽ tách biệt với mọi sinh vật khác. Một khi từ bỏ chính con người của mình thì bạn chứng tỏ rằng bạn đang thương yêu.

Mỗi lần bạn 'thương' mà không hy sinh thì bạn tạo nên tình thế rối rắm trong lòng, bạn gây ra sự tắc nghẽn, ú đọng. Chuyện này tránh được nếu bạn chịu hỗ trợ tình thương và biểu lộ bằng sự hy sinh thực tiễn. Nếu bạn thương yêu mà không biểu lộ tình thương bằng hành động hy sinh, thì bạn có thể hóa ra thiếu nhạy cảm, trì độn. Tính ích kỷ là do tình thương bị tắc nghẽn trong lòng. Năng lực thương yêu không thể luân lưu và giao tiếp với sự sống lớn hơn bên ngoài. Lòng ích kỷ ngăn chặn không cho vật chất chuyển hóa, trong khi tình thương tạo nên điều ấy. Phần vật chất trong các thể của bạn phải được chuyển hóa để có tính nhạy cảm nhiều hơn, cho phép bạn tiếp nhận động lực tinh thần cao hơn để sáng tạo.

Mục đích của con người, của một quốc gia, của nhân loại không phải là để sinh tồn. Sinh tồn chỉ là một chặng trên con đường tinh thần hóa vô tận. Mục đích tối hậu của bất cứ sinh vật nào là biểu lộ Mỹ Lệ, trở thành đẹp đẽ, và điều này chỉ đạt được bằng hành động thương yêu có tính sáng tạo. Một khi Tình Thương không có thì bắt đầu có sự xấu xa. Không ai đẹp đẽ, xinh xắn, yêu kiều mà không có tình thương. *Tình Thương là bà mẹ cho Mỹ Lệ.*

③ Tình thương vô điều kiện.

Tình thương vô điều kiện thấy được trong những lời đẹp đẽ của đức Chúa: 'Không có tình thương nào lớn bằng việc một người hy sinh mạng sống của mình cho thân hữu'. Bạn thương yêu không phải vì để có lợi lộc gì, mà vì mục tiêu của cơ Trời là bạn cho ra chính mình và yêu nhiều hơn. Người đời nói, 'Nếu bạn yêu tôi thì tôi sẽ

yêu bạn'. Cái đó không phải là thương yêu.

Khi bạn trở thành sự thương yêu, bạn hóa ra mạnh hơn, thu hút hơn, thông cảm hơn, có uy thế hơn và dần dần người khác sẽ thấy bạn tỏa ra vẻ đẹp sâu sắc. Bạn tạo hứng khởi cho họ, mang họ ra khỏi tình trạng thấp mà họ đang sống, bạn thúc đẩy họ ra khỏi tính vị kỷ. Chúng ta thiếu tình thương trên thế giới và do vậy sinh ra buồn rầu, đau khổ, nợ nần và tội phạm. Nhưng khi con người thay đổi và biết thương yêu cảm thông, thì trái đất này thay vì là nơi sâu khổ, đau đớn thì sẽ biến thành nơi hoan lạc, tự do, giải thoát.. Ai đang tiến đến mức khai mở con người nhiều hơn cảm được nỗi hoan lạc lớn lao này, ngay cả khi phần thể xác, tình cảm hay trí tuệ đang phải chịu căng thẳng, vì họ tiếp xúc được với nguồn của sự hoan lạc, với tình thương lớn lao của vũ trụ.

Trong tình thương chân thực thì ai thương yêu mất đi cái tôi bởi họ tan biến vào người mà họ thương yêu. Họ chỉ sống cho người mà họ thương, và như thế có sự hợp nhất. Tình thương như vậy không phải là do tình cảm tuôn tràn, nhưng là kết quả của sự thúc giục từ trực giác, người ta cảm thấy là bất cứ cái gì họ làm cũng hoàn toàn là chuyện nên làm. Đó không phải là thúc đẩy mù quáng, là ham muốn nhưng là có lý do rõ ràng và là sự đồng hóa với người mình thương.

Kh tình thương của chúng ta gia tăng cho dù gặp cảnh khó khăn thì ta có thể tiếp xúc được với năng lực cứu mạng, còn nếu tình thương giảm đi vì cảnh ngộ khó khăn thì chúng ta chưa nắm được nỗi vui của tình thương chân thực, là cho ra tất cả trong bất cứ điều kiện nào.

④ Trách nhiệm là một trong những luật của khoa học thương yêu.

Thương yêu mà không có ý thức trách nhiệm dẫn chúng ta đến sâu não, đau khổ. Trách nhiệm có nghĩa bạn sẽ nâng đỡ sự kết hợp mà thương yêu tạo ra, và nỗ lực tiến bước để làm sự kết hợp ấy có tình thương nhiều hơn, ánh sáng và sự sống nhiều hơn. Hãy tự hỏi mình, 'Tôi có sẵn sàng nhận trách nhiệm hay không ?' Nếu bạn có thể nhận trách nhiệm thì bạn thật sự thương yêu, nhưng nếu bạn trốn chạy là bạn đang thoái hóa. Chuyện khó khăn vì Tình Thương là sự sống của chúng ta, đi bất cứ đâu ta cũng gặp nó, nó ở khắp mọi nơi, nếu ta có hành động ích kỷ nào thì ta sẽ bị đau khổ, gây đau khổ cho người khác. Điều nên làm là dạy cho con người biết thương yêu là gì trước khi lập gia đình, đó là tình thương tinh thần, sự hợp nhất, mỹ lệ, hiểu biết, hợp tác, hòa hợp, hy sinh nhiều, để họ có thể nâng người khác lên mức này trong cuộc hôn nhân.

⑤ Bản chất không chia rẽ của tình thương.

Con người chưa thực sự thương yêu nếu còn gạt bỏ bất cứ vật gì khác ra ngoài. Chuyện ấy có đáng ngạc nhiên không ? Bất cứ cái gì cũng phải được thương yêu, cái xấu cũng như cái đẹp mà không một điều gì được bỏ rơi, từ cây cỏ đến chim cá, bầu trời. Tất cả mọi vật trong vũ trụ phải được thương yêu cho tới khi bạn thấy mình **CHÍNH LÀ TÌNH THƯƠNG**. Điều này rất quan trọng vì nhiều người nghĩ rằng họ có thương yêu nếu nói rằng, 'Anh thương em,' hay ai đó có thể nói, 'Tôi thương bạn nhưng tôi ghét hàng xóm của bạn'. Nói vậy là thiếu tình thương. Tình thương phải là lực bao trùm tất cả, kết hợp, đại đồng.

Nếu ta đọc báo trên thế giới thì ta có thể thấy và cảm nhận được là lòng ghen tuông sinh ra chuyện gì, nó làm cho cảnh sống của vợ, chồng, con cái, bè bạn bị khổ sở, thiếu hạnh phúc ra sao. Tôi không tin rằng quân đội có thể thay đổi được thế giới, điều ấy chưa xảy ra bao giờ, nhưng thế giới chỉ có thể thay đổi bằng Tình Thương. Bất kể chúng ta làm gì hay không làm gì, năng lực thương yêu cũng mang chúng ta đến kết hợp nhờ đau khổ. Một trăm năm về trước thế giới chia rẽ biết mấy, vậy mà ngày nay ta có gì: Liên Hiệp Quốc, vậy tại sao không nghĩ rằng bước kế sẽ là một nhân loại thống nhất. Những sự thống nhất này là kết quả của việc con người đáp ứng với năng lực thương yêu của Thượng Đế.

Bạn không thể có tình thương chân thực trong lòng nếu bạn thương người này và ghét người kia, sắc dân

nợ, tôn giáo khác, nước khác, văn hóa khác, vì Tình Thương là dòng năng lực mang bạn đến sự hợp nhất, sự tổng hợp mọi điều.

⑥ Hoan Lạc.

Bất cứ khi nào bạn nghĩ đến hay cảm thấy Thương yêu, là bạn nghĩ đến sự Hoan Lạc. Không có Tình Thương nếu không có Hoan Lạc. Bất cứ sự hy sinh nào, hành động yêu thương nào cũng sẽ là hành động hoan lạc vì khi bạn thương yêu là bạn đang ở trong niềm hoan lạc lớn lao về thể chất, tình cảm, trí não và tinh thần. Bạn tỏa ra sự hoan lạc, vì hoan lạc và tình thương là một năng lực. Nếu bất cứ lúc nào bạn thấy tình thương của mình không có hoan lạc thì có gì đó không ổn. Bạn phải tự điều chỉnh lấy mình, điều chỉnh tình trạng và gắng tìm ra trọng tâm của mình, khi tìm ra trọng tâm thì bạn tìm ra được sự hoan lạc.

⑦ Lòng Biết Ơn.

Lòng biết ơn thật là đẹp đẽ. Bạn có biết ơn chăng ? Nếu trong tình thương của bạn không có lòng biết ơn thì bạn không có tình thương. Đây là một trong những vấn đề lớn nhất trong đời sống của chúng ta, đời sống xã hội, gia đình và quốc tế. Biết ơn là biết quý chuộng, nhìn nhận tình thương. Chúng ta hãy tỏ lòng biết ơn cây cối, hoa cỏ, chim chóc, ánh nắng, sông suối, đại dương, mọi người dù biết hay không biết, những ai đã giúp đỡ chúng ta, tạo nên văn hóa của chúng ta. Chúng ta hãy biết ơn đối với sự đau khổ, với những bài học cay đắng, với cuộc sống nói chung, vì nói cho đúng tất cả là tình thương và tất cả phải trở thành tình thương trở lại. Nếu chúng ta không thấy ra sự hiến tặng của thiên nhiên như mưa rơi làm lúa mọc, hay không thấy ra những ai đã giúp đỡ mình, thấy được điều kiện làm chúng ta tăng trưởng và phát triển, thì chúng ta đã đóng kín lòng mình với tình thương có tính chất mang lại sự sống, và ta mời gọi đau khổ cùng sâu nào tới.

Thương yêu là một hình thức cao hơn của sự liên lạc với nhau, nó là cách tỏa ra lời chúc lành, là cách tỏ ra nhìn nhận cái nguồn yêu thương. Ai biết ơn sẽ trở nên mạnh khỏe hơn, có sức hấp dẫn, giỏi chịu đựng, kiên nhẫn hơn và mọi hành động của họ trở nên có tính sáng tạo. Chỉ khi tỏ ra biết ơn mà năng lực của tình thương mới được hấp thu và biến thành năng lực sáng tạo làm nâng cao con người.

Biết ơn là trạng thái trong đó con người tiếp xúc với năng lực muốn làm lành, năng lực tạo ra các mối liên hệ đúng đắn giữa người với nhau. Nó là trạng thái cho phép con người thấy được tác động của nhân quả và giao phó mình cho tình thương thiêng liêng. Tất cả những ai nỗ lực vì ích lợi chung, để nâng cao nhân loại cuối cùng sẽ được mang lại chung với nhau nhờ tình thương, được kích thích bằng tình thương và sẽ hành động theo luật kết hợp, hợp tác và thông cảm. Từ đó sẽ tạo ra nền văn hóa mới, văn minh mới cho nhân loại. Tình thương chân thực sẽ được nhìn nhận như là tiến trình làm giảm đi tính chia rẽ giữa những cái ngã và gia tăng ý thức về đại ngã trong mỗi chúng ta. Đó là cách vạch ra con đường tới tương lai rực rỡ.

Tất cả những món nợ đã qua của ta bị chùng chất vì hành động sai lầm, vì phản ứng tình cảm, hoạt động tâm trí, đều có thể trả trong một kiếp bằng cách yêu thương nhiều hơn. Nó có nghĩa thương yêu làm chúng ta được tự do hơn trên con đường trở về, thương yêu làm tăng sự hoan lạc, thông cảm, và sức khỏe của chúng ta ở mọi cấp độ. Thương yêu là hướng về Chân Ngã, cái năng lực sáng tạo lớn lao nhất, và nhờ vậy người ta trở nên kẻ sáng tạo và là suối nguồn của sự sống.